

побѣдѣ-тъ, што удрѣжалъ Тертеръ, провъзгласили го за царь и го вѣнчали на царство въ 1282 г.

Между това византийскый царь Михаилъ Палеологъ умрѣлъ. Неговый сынъ и наследникъ Андроникъ былъ записанъ въ црковны прѣписи, та малко ся-вгледвалъ въ блъгарскы-ты работы. Сега Тертеръ налучилъ сгодно врѣмя да ослободи сына си Святослава, който ся-намиралъ въ Никеѣ, та помолилъ Епирскый деспотъ Ивана Комнена да влѣзе посрѣдникъ за това нѣшто между него и Андроника. Епирскый деспотъ склонилъ на радо сръдце, заштото Тертеръ му ся-обрѣклъ, че ште земе еднѣхъ отъ дѣштери-ты му за Святослава. Това сближение между Тертера и Комнена направило да истина Андроникъ отъ зетѣ си Ивана и да напусне надѣждѣ-тъ да го види пакъ на блъгарскый прѣстолъ. Нѣ отъ другѣ странѣ това сближение не было добро за западны-ты блъгарскы области, които влизали въ състава на византийскѣ-тъ дръжавѣ. Андроникъ не искалъ да ся-размирява съ Тертера, та за-въ-часъ испратилъ въ Тръново прѣвѣ-тъ му женѣ съ голѣмѣ почетъ, а Святослава задрѣжалъ при себе си за залогъ. Тертеръ ся-благодарилъ отъ това, та ся-отрѣклъ отъ съюза съ Комнена, и, за да докаже на Андроника, че му ѣ припатель, испратилъ му дѣштерѣ-тъ на Епирскый деспотъ, която была дошла на-гостіе въ Тръново, като годеница на сына му Святослава. Андроникъ, като ся-увѣрилъ оште повече въ припательство-то на Тертера, врънѣлъ му най-сетнѣ и Святослава. Назвать, че за това нѣшто поработилъ и тръновскый патриархъ Йоакимъ, който ся-намиралъ тогава въ Цариградъ за нѣкои си чястны работы.